

РЕШЕНИЕ

№ 1129

гр. Пловдив, 02.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Атанаска Ан. Анастасова

при участието на секретаря Диана Н. Дичева
като разгледа докладваното от Атанаска Ан. Анастасова Административно
наказателно дело № 20225330200300 по описа за 2022 година

Производството и по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление /НП/ № НП–ПБЗН–ПД2-15/18.11.2021г. на Началник Втора РСПБЗН - Пловдив, с което на В.Н.Р., ЕГН *****, с адрес:, на основание чл.265 ал.3 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/ е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.23а т.1 вр. чл.5 т.3 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите вр. чл.139 т. 1 от ЗМВР; на основание чл.265 ал.1 от ЗМВР е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.15 ал.1 вр. чл.5 т.5 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите вр. Приложение № 2 към чл.3 ал.2 от Наредба № Из-1971 за строително-техническите правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар вр. чл.139 т.1 от ЗМВР.

По съображения, изложени в жалбата и в съдебно заседание, жалбоподателят Р. моли съда да отмени обжалваното НП като неправилно и необосновано.

Въззиваемата страна, с писмено становище и чрез процесуалния си представител в съдебно заседание оспорва жалбата и моли НП да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа и правна

страна:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок за обжалване, изхожда от надлежна страна /санкционираното лице/, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е основателна.

От фактическа страна съдът установи следното:

На 19.10.2021г. била извършена проверка от страна на Пл. Т. Ч. - инспектор V-та степен в група „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ при Втора районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ – Пловдив /РСПБЗН/ на склад за хранителни добавки, стопанисван от фирма „П.К.“ АД, находящ се в8. Инспекторът при осъществяване на служебните си задължения, а именно извършване на тематична проверка в горепосочения обект приел за установено, че управителят му В.Р. не е създал организация за извършване на техническо обслужване на наличните носими пожарогасители в процесния склад съгласно изискванията на чл.21 ал.3 и ал.4 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите и не е оборудвал обекта с изискващите се по вид и количества пожаротехнически средства /пожарогасители/ за първоначално гасене за складове от № 1 до № 8, а именно по 2 /два/ броя пожарогасители на водна основа от 9 литра за пожари клас „А”.

Във връзка с направените констатации бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № ПБЗН–ПД2-4-7/29.10.2021г., който бил връчен на нарушителя лично и подписан без възражения от него, като такива не постъпили и в срока по чл.44 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното НП, с което на Владислав на основание чл.265 ал.3 от ЗМВР е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.23а т.1 вр. чл.5 т.3 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите вр. чл.139 т. 1 от ЗМВР; на основание чл.265 ал.1 от ЗМВР е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.15 ал.1 вр. чл.5 т.5 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите вр. Приложение № 2 към чл.3 ал.2 от Наредба № Из-1971 за строително-техническите правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар вр. чл.139 т.1 от ЗМВР.

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетеля Пл. Т. Ч. - актосъставител, както и от приложените към административнонаказателната преписка писмени доказателства, надлежно приобщени към доказателствения материал по делото.

Разпитан в съдебно заседания св. Ч. потвърждава авторството на АУАН

и поддържа констатациите в него. В допълнение изяснява точния механизъм на установяване на нарушенията с подробности, които разкриват ясни спомени и конкретика, като сочи, че всъщност проверените пожарогасители са били с изтекъл с повече от една година срок на годност, както и че те не са били достатъчни по вид и количество за обекта, тъй като във всеки един от 8-те склада имало по един пожарогасител с въглероден двуокис, освен който трябвало да има по още един прахов пожарогасител и още един на водна основа, т.е. трябвало да има по общо 3 пожарогасители в склад, а имало по един.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Относно нарушението по т.1 от НП:

Настоящият съдебен състав счита, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати нарушения на чл.42 ал.1 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН и то от категорията на съществени. Това е така, тъй като нарушението не е описано в достатъчна степен в АУАН и в обстоятелствената част на НП чрез посочване на всички относими към състава му факти, а именно: какви средства за първоначално гасене на пожари въобще е имало в обекта, колко на брой са били въпросните средства и кога е била направена последната проверка на тези средства, респективно до кога са били технически обслужени; кой е техният производител, съответно какви са неговите инструкции за експлоатация, което е особено важно, доколкото съгласно чл.2 ал.3 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г., презареждането и хидростатичното изпитване на устойчивост на налягане на носимите и возимите пожарогасители се извършват в съответствие с инструкциите за експлоатация на производителя и при спазване на изискванията по т.4.3, 4.4 и 5 от БДС ISO 11602-2:2002.

Липсата на факти от такова естество води до нарушение на чл.42 ал.1 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, съгласно които разпоредби нарушението следва да е описано пълно, точно и ясно. Недопустимо е едва в съдебно заседание да се въвеждат нови факти в обвинението, които не са били предявени чрез НП на жалбоподателя като например, че процесните пожарогасители са имали срок на годност от една година, който е бил надхвърлен с повече от година. Нещо повече, доколкото на доказване в настоящото производство подлежат фактите досежно липсата на създадена организация относно техническото обслужване на пожарогасителните средства, то е следвало да се уточнят какви са тези средства и да се посочат датите, до които са били обслужени, за да се прецени дали жалбоподателят е осъществил нарушението като не е извършил контрол за техническото им обслужване, тъй като тези факти всъщност определят и датата на нарушението. Липсата им представлява

съществено нарушение на процесуалните правила, съобразно изискването на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН да се съдържа описание на всички обстоятелства на нарушението, така също и на чл.42 ал.1 т.4 от ЗАНН по отношение на задължителното съдържание на АУАН.

На следващо място следва да се има предвид, че не става ясно кое от всичките си цитирани задължения, според АНО, не е изпълнил жалбоподателят. Посочено е, че не е изпълнил задължението си по техническо обслужване на наличните носими пожарогасители, но същевременно е цитирана, включително и чрез възпроизвеждането ѝ в НП, изцяло нормата на чл.5 т.3 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г., в която са посочени няколко отделни задължения, неизпълнението на всяко едно от които е административно нарушение: 1. поддържане в изправно състояние, 2. осъществяване на контрол, 3. извършване на техническо обслужване, 4. презареждане и 5. хидростатично изпитване на устойчивост на налягане на пожарогасителите съгласно чл.21 и 23 от наредбата. В тази връзка следва да се посочи, че в показанията си в съдебно заседание актосъставителят заявява, че в случая под техническо обслужване се има предвид презареждане на пожарогасителите, но съгласно нормата на чл.5 т.3 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. това са две отделни дейности и задължения.

По отношение на техническото обслужване съгласно наредбата се удостоверява с поставен отделен стикер, извършва се на интервали не по-големи от една година, но може те да са по-кратки, защото както стана дума – зависи и от инструкциите за експлоатация на производителя. В конкретния случай в АУАН и НП е записано само, че към датата на проверката техническите средства са били технически необслужени, което по своята същност е извод. Това описание не съдържа абсолютно никакви факти, от които да може да се провери дали действително изводът на АНО е правилен или не. Нито в АУАН, нито в НП е посочен срокът на валидност на предходното техническо обслужване или изискванията на производителя. По този начин съдът не би могъл да извърши преценка дали обслужването действително е било изтекло към датата на проверката. Следва да се посочи, че наказващият орган носи доказателствената тежест в процеса и той следва да докаже проявлението в обективната действителност на всички съставомерни обстоятелства, въз основа на които е направил правния си извод за виновно извършено административно нарушение. Жалбоподателят не носи доказателствена тежест и същият няма задължение да доказва, че не е извършил съответното нарушение, поради което не може да се вменява в негова тежест да доказва дали изводът на АНО съответства на обективната действителност или не. Още с АУАН е следвало да бъде очертан кръгът на подлежащите на доказване факти в производството, но в настоящата хипотеза

срокут на валидност на последното преминато техническо обслужване е останал извън предмета на доказване. Отговорността на наказания не може да бъде ангажирана въз основа на обстоятелства, които са разкрити в хода на съдебното следствие, но които не са посочени в АУАН, защото те не са му надлежно предявени и съответно са извън предмета на доказване.

Що се касае до квалификацията от страна на АНО на нарушението едновременно като маловажен случай по чл.28 от ЗАНН и като нарушение по чл.265 ал.3 от ЗМВР, то това също е неправилно, тъй като самият наказващ орган е преценил, че не следва нарушителят да се освобождава изцяло от отговорност, както предвижда разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, а да му бъде потърсена такава, но по по-благоприятната разпоредба на чл.265 ал.3 от ЗМВР, като в случая е следвало да изложи мотиви защо прилага именно последната разпоредба, а не тази на чл.28 от ЗАНН.

Относно нарушението по т.2 от НП:

Отговорността на жалбоподателя Р. е ангажирана за извършено нарушение на чл.15 ал.1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. вр. Приложение № 2 към чл.3 ал.2 от Наредба № Из-1971/2009г. вр. чл.139 т.1 от ЗМВР. В така цитираните разпоредби действително се сочи за задължително оборудване на обекти с пожаротехнически средства, както и отговорността, която носят ръководителите им при пожарна безопасност и защита при бедствия. Видът на обекта, видът и количеството на пожаротехническите средства следва да бъде в съответствие с Приложение № 2 към чл.3 ал.2 от Наредба № Из-1971, в което в табличен вид са изброени в графа 1 – помещение, съоръжение или инсталация /клас на функционална пожарна безопасност/ и свободна дворна площ, съответно поделени според функциите си – за съхранение, за производство, паркове и т. н., както и показател /графа 2/, по който се предвиждат пожаротехнически средства, а именно квадратурата на конкретния обект, вследствие на което следва да се прецени видът пожаротехническо средство и количеството, което да е налично. В конкретния случай описанието на нарушението в обстоятелствената част на АУАН и НП е сведено единствено до това, че жалбоподателят Р., като управител на склад за хранителни добавки, стопанисван от „П.К.“ АД, не е оборудвал обекта с изискващите се по вид и количества пожаротехнически средства /пожарогасители/ за първоначално гасене – за складове от № 1 до № 8, както следва: по 2 /два/ броя пожарогасители на водна основа от 9 /девет/ литра за клас „А“. Същевременно в описанието не е посочена квадратура на процесния склад. Отделно от това от показанията на актосъставителя в съдебно заседание се разкриват други обстоятелства, доколкото същият заявява, че в процесните 8 склада имало по един пожарогасител с въглероден двуокис, освен който трябвало да има по още един прахов пожарогасител и

още един на водна основа, т.е. трябвало да има по общо 3 пожарогасители в склад, а имало по един, за разлика от посоченото в обстоятелствената част на АУАН и НП, че складовете не са били оборудвани с изискващите се два броя пожарогасители на водна основа. В издаденото от проверяващите органи Разпореждане № ПР-ПБЗН-ПД2-4-52/29.10.2021г., съдържащо данни за извършената проверка, за установените констатации и пропуски и за дадените предписания и определения срок, също не е посочено видът и количеството на противопожарните уреди, с които не са били дооборудвани процесните складове. По този начин, от описанието на констатираното от контролните органи нарушение, не може да се направи еднозначен и безспорен извод дали процесните складове е следвало и с какви по-точно по вид и количество пожаротехнически средства да са снабдени, а от там и отговорен ли е жалбоподателят да ги снабди именно с по два броя пожарогасители на водна основа от 9 /девет/ литра за клас „А“. Посоченото представлява нарушение на чл.42 ал.1 т.4 от ЗАНН – досежно АУАН и на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН – досежно НП, касаещи задължителният реквизит описание на нарушението и обстоятелствата, въз основа на които е извършено нарушението. Коментираните нарушения са от категорията на съществени, тъй като пряко са засегнали правото на защита на жалбоподателя, доколкото същият не е разбрал какво точно е нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност и въз основа на какви обстоятелства и доказателства, поради което и направеното в този смисъл възражение от страна на жалбоподателя е основателно.

Предвид изложеното обжалваното НП като необосновано и незаконосъобразно следва да бъде отменено.

В настоящето производство няма постъпило искане от страните за присъждане на разноски, поради което и съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Мотивиран от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП–ПБЗН–ПД2-15/18.11.2021г. на Началник Втора РСПБЗН - Пловдив, с което на В.Н.Р., ЕГН *****, с адрес:, на основание чл.265 ал.3 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/ е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.23а т.1 вр. чл.5 т.3 от Наредба № 81213-647/01.10.2014г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите вр. чл.139 т. 1 от ЗМВР; на основание чл.265 ал.1 от

ЗМВР е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.15 ал.1 вр. чл.5 т.5 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите вр. Приложение № 2 към чл.3 ал.2 от Наредба № Из-1971 за строително-техническите правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар вр. чл.139 т.1 от ЗМВР.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му пред Административен съд - Пловдив по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____